Seyyidu'l-istiğfar duası

Şeddâd b. Evs –radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre, Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur: «"Seyyidu'l-istiğfar duası şöyle söylemendir: Allah'ım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka ibadete layık (hak) ilah yoktur. Beni sen yarattın ve ben senin kulunum. Ezelde sana verdiğim sözümde ve vaadimde hâlâ gücüm yettiğince durmaktayım. İşlediğim kusurların şerrinden sana sığınırım. Bana lütfettiğin nimetleri itiraf ediyorum. Günahlarımı itiraf ediyorum. Beni affet, şüphe yok ki günahları senden başka affedecek yoktur.» Ardından da şöyle buyurmuştur: «Bir kimse bu duayı, bunu inanarak gündüz okur da, o gün de akşam olmadan vefat ederse o kimse Cennet ehli olur. Yine bu duayı inanarak gece okur da sabah olmadan vefat ederse yine Cennet ehli olur.»

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- istiğfar etmek için bazı lafızların bulunduğunu, bunlar arasında en faziletli ve azametli olanın da kulun şu sözleri olduğunu haber vermiştir: «Allah'ım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka hak ilah yoktur. Beni sen yarattın ve ben senin kulunum. Gücüm yettiğince sana verdiğim ahit ve vaat üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden sana sığınırım. Üzerime olan nimetimi, günahlarımı kabul ve itiraf ediyorum. Beni bağışla. Şüphesiz günahları ancak sen bağışlarsın.» Kul, önce Allah'ı birlemeyi kabul eder. Allah'ın kendisinin yaratıcısı ve ortağı olmayan ilahı olduğunu, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya vadettiği iman ve itaate, gücü nispetinde bağlı kaldığını kabul eder. Çünkü kul, ne kadar ibadet yaparsa yapsın, Allah'ın kendisine emrettiklerini yerine getiremediği gibi, nimetlere şükretmenin gereğini de yerine getiremez, Allah'a sığınmalı ve güvenmelidir. Şüphesiz ki O, kulun yaptığı kötü işlerden kendisine sığınılacak olan tek varlıktır. Allah'ın kendisine bahşettiği nimetini gönüllü olarak kabul eder ve bilir. Günahını ve isyanını kabul edip itiraf ederek kendine döner. Allah'a yaptığı bu yalvarıştan sonra, affı, lütfu ve rahmetiyle kendisini bağışlamasını, günahlarını örtmesini, günahlardan korumasını Rabbinden niyaz eder. Çünkü günahları, Aziz ve Celil olan O'ndan başka kimse bağışlayamaz. Sonra da Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bunun sabah ve akşam zikirlerinden biri olduğunu söylemiştir. Güneş'in doğuşuyla zeval vakti arasındaki gündüz vaktinde manasını hatırına getirerek ve iman ederek bu zikri yaptıktan sonra ölen kimsenin Cennet'e gireceğini bildirmiştir. Kim de bu zikri geceleyin Güneş'in batımından şafağa kadar olan vakitte yapar ve sabah olmadan önce ölürse Cennet'e girer.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5503